

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.208 van 29 april 2014
in de zaak A. 210.348/X-15.602.**

In zake : Wim DIELTJENS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Johan Voet
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Blarenberglaan 4/302
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE
 AMBTENAAR VAN HET AGENTSCHAP RUIMTE EN
 ERFGOED, AFDELING ANTWERPEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Johan Claes
 kantoor houdend te 2550 Kontich
 Mechelsesteenweg 160
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD VAN
 ANTWERPEN

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 2 oktober 2013, strekt tot de cassatie van het arrest nr. A/2013/0486 van 27 augustus 2013 in de zaak 2010/0391/A/1/0357.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking van 10 oktober 2013.

De eerste verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft ten aanzien van de eerste verwerende

partij een memorie van wederantwoord en ten aanzien van de tweede verwerende partij en toelichtende memorie ingediend.

Auditeur Wouter De Cock heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 april 2014.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Julie Lauwers, die loco advocaat Johan Voet verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Leen Vanbrabant, die loco advocaat Johan Claes verschijnt voor de eerste verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Wouter De Cock heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Het bestreden arrest verklaart de vordering van de eerste verwerende partij tot vernietiging van de beslissing van de tweede verwerende partij van 4 maart 2010 gegrond, vernietigt deze laatste beslissing en beveelt aan deze laatste om binnen een termijn van drie maanden een nieuwe beslissing te nemen.

Met de voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) bestreden beslissing van 4 maart 2010 verleent de tweede verwerende partij aan verzoeker een stedenbouwkundige vergunning voor “het verbouwen van een woning” in agrarisch gebied.

IV. Onderzoek van het enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 4.4.12, 4.1.1, 2°, 12° en 16°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), artikel 2, § 1, eerste lid, 31°, van de Vlaamse Wooncode, artikel 149 Gw en artikel 6 EVRM.

Verzoeker betoogt dat het arrest aanneemt dat zijn aanvraag niet alleen het verbouwen van een bestaande woning behelst maar ook de inbreiding ervan in de bestaande fysisch aanhorige stallen en dus de uitbreiding van de woning beoogt waardoor artikel 4.4.12 VCRO niet toepasselijk is.

Hij stelt dat hij omstandig heeft geargumenteed dat zijn aanvraag het verbouwen betreft van een bestaande woning waarmee het hoofdgebouw en de fysisch aansluitende woningbijgebouwen wordt bedoeld. Het arrest antwoordt niet op zijn verweer en argumenten.

Verzoeker licht onder meer toe dat het bestreden arrest zijn exceptie niet beantwoordt met betrekking tot de ontvankelijkheid van het middel van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar in zoverre daarin de schending van de motiveringsverplichting en het zorgvuldigheidsbeginsel werd aangevoerd.

Beoordeling

5. Het verzoek van verzoeker om tussen te komen in het geding voor de RvVb werd bij beschikking van 14 juli 2010 van de voorzitter van de eerste kamer van de RvVb ingewilligd.

6. Uit de gegevens waarop de Raad van State vermag acht te slaan blijkt dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot tussenkomst en zijn daaropvolgende “nota vernietiging” gevorderd heeft het middel van de eerste verwerende partij “in zoverre genomen uit een schending van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel onontvankelijk” te verklaren omdat de eerste verwerende partij niet “preciseert in het inleidend verzoekschrift [...] in welk opzicht de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden zouden zijn” en derhalve “niet precies toelicht of het middel nu uit de materiële dan wel de formele motiveringsplicht genomen is” en voorts omdat “[n]ergens in de uiteenzetting van het enige middel wordt [...] aangegeven of verduidelijkt op welke wijze de beslissing van de deputatie dd. 4 maart 2010 het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht zou schenden”.

7. Bij de weergave van de standpunten van de partijen beperkt het bestreden arrest de samenvatting van het standpunt van verzoeker tot zijn verweer in het voormelde verzoekschrift en navolgende “nota vernietiging” onder de rubriek “ten gronde” tegen het enig middel van de eerste verwerende partij.

Het bestreden arrest geeft vervolgens aan dat de eerste verwerende partij in haar “toelichtende nota” aanvoert dat de tweede verwerende partij “onvoldoende motiveert waarom de aanvraag inpasbaar is in de in de omgeving bestaande toestand”.

8. Uit de gegevens van het dossier waarop de Raad van State vermag acht te slaan, blijkt dat de eerste verwerende partij in haar “toelichtende nota” voor het eerst de schending van de formelemotiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel omstandig toelicht.

9. Onder de rubriek “Beoordeling door de Raad” van het enig middel van de eerste verwerende partij is de bespreking in het arrest beperkt tot de beoordeling van de gegrondheid van de in het inleidend verzoekschrift aangevoerde schending van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het arrest besluit tot de gegrondheid van het enig middel van de eerste verwerende partij wegens de vastgestelde schending door het bestreden besluit van de tweede verwerende partij van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel zonder de exceptie van verzoeker van onontvankelijkheid van het enig middel in zoverre het deze schendingen aanvoert te beantwoorden.

10. Het arrest is derhalve niet regelmatig met redenen omkleed en schendt aldus artikel 149 Gw.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. A/2013/0486 van 27 augustus 2013 in de zaak 2010/0391/A/1/0357.

2. Dit arrest dient te worden overgeschreven in de registers van bovenvermelde Raad en melding ervan moet worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

3. De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde Raad voor Vergunningsbetwistingen.

4. De verwerende partijen worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro, ieder voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig april 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust